

**Maak
meedoen
niet nog
moeilijker!**

De samenleving is niet voor iedereen gemakkelijk. Hoe regel je je eigen leven, zoals een huis, een baan, een auto misschien? Weet je hoe het werkt met belastingen, toeslagen, verzekeringen? Lukt het je om mensen te ontmoeten, contact te leggen en vriendschap op te bouwen; mensen die je kunnen helpen als het nodig is? Wat verwacht je baas eigenlijk van je, of je buurman? Weet je precies wat je kind allemaal nodig heeft en hoe je dat voor elkaar krijgt? Voor sommige mensen is het leven veel gedoe. Als het allemaal niet vanzelf gaat, dan is steun in de rug meer dan welkom.

Deze steun voorkomt zware problemen, zoals hoge schulden, isolement, schooluitval, opname, uithuisplaatsing of dakloosheid. Als we omzien naar elkaar, dan vormen we samen een vangnet; we helpen elkaar om deel te nemen aan het 'gewone leven'. Zo staat niemand er alleen voor.

Daarop bezuinigen is een slecht idee: dat leidt uiteindelijk tot grotere problemen en hogere kosten.

Begin bij de basis

De gemeente Amersfoort wil een sterke 'sociale basisinfrastructuur', juist vanuit de visie dat dit bijdraagt aan een krachtige samenleving. Ook uit twee speciale werksessies van de gemeente in 2014 bleek heel duidelijk dat preventie niet onder druk mag komen te staan. Laat die gedachte niet los: nog meer bezuinigen op dit bijzondere netwerk is verkeerde zuinigheid. Er zijn de afgelopen jaren al meerdere bezuinigingsrondes geweest; de grens is bereikt.

Steun in je eigen buurt

Als een gezin met weinig tot geen contacten wel wat ondersteuning kan gebruiken... wat dan? Zo was er een alleenstaande moeder die graag van haar alcoholverslaving af wilde. Zij had mensen nodig die er voor haar veertienjarige zoon konden zijn terwijl zij therapie volgde. Via het project 'gezin in de buurt' kwam deze moeder in contact met een steungezin. Dit voorkwam de zoveelste uithuisplaatsing. De moeder kan nu haar leven op de rails krijgen, voor zichzelf en haar zoon.

Bij een gezin waarvan de moeder is opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis en de vader fulltime werkt, kan de dochter van elf uit school terecht bij een gezin in de buurt. Op deze manier kan het gezin in alle rust werken aan de toekomst. Zwaardere – duurdere – hulpverlening is daardoor niet nodig. De steungezinnen vormen een mooie aanvulling op de professionele hulpverlening. Ze helpen indien nodig ook met de financiën, eventueel in samenwerking met een gespecialiseerde vrijwilliger. Dit voorkomt ernstige situaties en versnelt het opbouwen van een 'gewoon' leven.

Hoe werkt het hier?

Een leraar Engels uit Eritrea is ruim tien jaar geleden naar Nederland gevlucht. Hier liep hij vast. Hij vereenzaamde en werd ziek. Vrijwilligerswerk op een school doet hij graag, maar het kostte hem moeite om te begrijpen wat er ook bij vrijwilligerswerk van je verwacht wordt: op tijd komen, alleen verzuimen als je echt niet anders kunt en je dan afmelden.

Nu gaat het goed met hem; hij is blij dat iemand hem deze regels heeft geleerd. Hij voelt zich veel beter en krijgt veel waardering voor zijn werk. Op termijn kan hij mogelijk betaald werk doen. Ook andere vluchtelingen worstelen met de do's en don'ts van onze samenleving. Hoe werkt het hier? Als mensen dat leren, dan kunnen ze gewoon meedoen.

Jongeren aan boord

Ook jongeren horen erbij, maar soms is het niet eenvoudig om een goede plek voor hen te vinden. Afgelopen zomer gaf een groep jongeren veel overlast rond een winkelcentrum. Door goed samen te werken met politie, jongerenwerk, ouders, wijkteam en gemeente wist het netwerk het tij te keren. De overlast is veel minder, ook doordat de jongeren zich meer thuis voelen in de wijk.

Sommige jongeren hebben wat extra hulp nodig om het op school vol te houden. Zo was Kathy erbij gebaat dat een begeleider haar hielp met een goede ochtendroutine, zodat ze voortaan op tijd op school komt. De samenwerking tussen de begeleider, haar ouders en de school gaf Kathy zelfvertrouwen. Ook groeide ze zienderogen door het krijgen van verantwoordelijkheid voor haar eigen leven. Kathy doet het nu goed op school; te laat komen en verzuimen is er niet meer bij.

Bijzondere mensen

Het echtpaar Pietersen is rond de veertig jaar. Mevrouw heeft een licht verstandelijke beperking en lichamelijke klachten als fibromyalgie en astma. Mijnheer heeft een lichte vorm van autisme. Hun huis stond helemaal vol en was erg vies. Om in de woning te kunnen blijven, moesten ze hun huis op orde brengen. Zelf hebben ze vrijwel geen netwerk, maar met hulp van verschillende samenwerkende organisaties is het goed gekomen. Niet door de woning voor hen op te ruimen, maar door dit met hen te doen, met veel aandacht

voor hun behoeftes en mogelijkheden. Martijn heeft een psychiatrische aandoening. Hij kan niet meer terecht bij de dagbesteding en hij vindt het moeilijk om zijn dagen te vullen. Door wederzijds onbegrip ontstond er een ruzie met zijn buurman. Daarna werd hij in contact gebracht met een ontmoetingsgroep, waar hij zich op zijn gemak voelt. In deze groep is hij niet 'anders', maar gewoon 'één van ons'. Het gaat veel beter met Martijn. Met de buurman drinkt hij nu af en toe een kopje koffie.

Om 'gewoon' mee te doen is het soms nodig dat je ondersteuning krijgt. Juist deze ondersteuning maakt het mogelijk dat je na een periode op eigen kracht verder kunt.

Gemeente, hou dit vast.

Hou elkaar vast

Wie ondersteuning of advies nodig heeft, vraagt dat aan vrienden, familie of bureu. Lukt dat niet, dan zijn er mogelijkheden via allerlei buurtinitiatieven, organisaties die vrijwilligers verbinden of mantelzorgers ondersteunen, kerken, scholen, sportverenigingen. Eigenlijk is dit een lichte vorm van hulp: een heel natuurlijk netwerk dat er gewoon 'is'. Misschien is dat wel wat een samenleving tot een samenleving maakt; je bent er voor elkaar, op een min of meer georganiseerde manier. Het mooie hiervan is, dat je samen voorkomt dat mensen dure, speciale hulp of zorg nodig hebben. Ondersteun je iemand bijvoorbeeld bij het op orde brengen van zijn financiën, dan hoeft hij uiteindelijk zijn huis niet uit. Adviseer je iemand bij het solliciteren, dan kan ze uiteindelijk uit de bijstand. Geef je een gezin wat extra steun in hun eigen buurt, dan voorkom je dat de kinderen uit huis moeten. Help je iemand met een psychiatrische achtergrond om contact te leggen en vrienden te maken, dan legt ze zelf de basis voor een eigen netwerk. Het zijn eenvoudige dingen die veel verschil maken. Als we dat kwijtraken, dan vallen er veel meer mensen tussen wal en schip.

Gemeente, hou dit vast.

